

Tot va bé

La baluerna mediàtica s'abraona sobre nostre. Que si les empentes (i els rodolons!) del Magrib, que sí la tragèdia nuclear al Japó, que si... Els comentaristes de les tertúlies radiofòniques, arromengats, opinen desafortadament i enumeren els perills, simplifiquen la complexitat i afirmen rodonament això o allò mentre van menjant crusanets de xocolata.

Entretant, enfilat a una escala de tres peces, amb un peu saltant a la bastida i l'altre pengim-penjam un paleta prova de tapar la paret esquerdada i escrostonada. Pel seu voltant, els pares i mares (i avis!) s'afanyen per portar la canalla a l'escola escoltant la ràdio que, una altra vegada, informa que la crisi no afluixa, que podem circular a més de vuitanta però a menys de cent deu quilòmetres per hora, que hi torna a haver més imputats per finançament irregular de no-sé-quin-partit pel cas Palau de la Música, que entre en Laporta i en Portavella potser caldrà obrir una finestra (nova o vella però que hi corri l'aire!), etc. I t'imagines tot de senyors encorbatats d'aspecte esportiu, amb camisa clara i vestit fosc, amb posat greu, que fan declaracions a la premsa i, a mig fer, aturen el seu discurs, consirosos, miren al buit i amb to trascendental afirmen (o desmenteixen) la informació anterior que se'ls atribueix. Són la gent que talla el bacallà, el model urbà de persona important, neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç. I no cal anar nord enllà per trobar-los.

Ara el paleta rellisca una mica però no cau: és autònom i els autònoms ni es posen malalts, ni cauen de les bastides. Treu un caliquenyó del butxacó, hi cala foc i fa dues pipades mentre, des de baix, ja hi ha qui se'n fa creus: "com es pot fumar d'aquesta manera!". No, ara fumar està mal vist, que ho diuen a tot arreu: que ens costen molts diners cada vegada que, pel fum, aquests irresponsables han de passar pel Centre d'Atenció Primària, pensa benintencionadament aquella persona que, a peu pla, passeja entre els cotxes. Plens de canalla, i mentre

el generadors d'opinió habituals pontifiquen per la ràdio (ara, sobre l'escalfament del planeta, els aiguats d'Àustràlia, la Champions League i la retallada de pressupostos de la Generalitat), els conductors comencen a posar-se nerviosos i fan rugir el motor de cinc cilindres i cent setanta cavalls de potència.

Passa l'estona i el sol comença a fer figa mentre la borsa s'enfonsa a Wall Street i les corredisses del matí perquè baixava el preu de barril Brent s'han convertit en presses perquè ara puja sense aturador: les manifestacions del magnat sobre la possible influència de la crisi nordafricana han conduït a necessitar una reserva de cru impensable fa unes hores.

Alhora, el paleta baixa indemne de l'escala de peu. La paret, arrebossada, torna a ser lliusa i no en queda res d'aquella esquerda.

I l'avi que ha estat tot el matí assegut al parc mirant com anava avançant l'obra del paleta s'aixeca i apaga la ràdio. Feixugament, camina avall va.

Tot continua igual. Ha quedat bé, la paret, pensa.

Ramon Vilageliu

TALLER
GIRBAU

Carles Girbau i Peirotén

Mecànica automoció
Reparació de planxa
Pneumàtics i electricitat

C/ Verge del Remei, 9 - Sta. Eulàlia de Ronçana - Tels. 93 844 69 69 - 93 844 60 61